

Dibuix de Pau Gargallo
de la col·lecció Jaume Llongueres

ASSOCIACIÓ DE MÚSICA "DA CAMERA"
DE BARCELONA

Curs 1931 - 32

CONCERT DESÈ

BANDA MUNICIPAL DE BARCELONA

Director: Mestre LAMOTE DE GRIGNON

PROGRAMA

.I.

MOZART. Serenada, en si bemol, per a 13 instruments de vent

- I Largo. Allegro Molto
- II Minuet
- III Adagio
- IV Minuet allegretto
- V Tema amb variacions
- VI Rondó. Allegro molto

Oboès: Srs. Carles i Artal; Clarinets: Srs. Vives i Morales;
Clarinets contralts: Srs. R. Blanch i Irazola; Fagots: Senyors
Goxens i Espauella; Contra-Fagot: Sr. A. Manén; Trompes:
Srs. Bonell, Méndez, Anglada i Jaime.

.II.

RICARD STRAUSS Serenada, en mi bemol, per a 13 instruments de vent (1)

Flautes: Srs. Gratacós i Reixach; Oboès: Srs. Carles i Artal;
Clarinets: Srs. Vives i Molgosa; Fagots: Srs. Goxens i Espauella;
Sarrusofon: Sr. Bonastre; Trompes: Srs. Bonell, Méndez, Anglada i Jaime.

FLORENT SCHMITT Lied & Scherzo, per a doble quintet de vent (2)

Trompa principal: Sr. R. Bonell; Flautí: Sr. N. Carbonell;
Flauta: Sr. E. Gratacós; Oboè: Sr. C. Carles; Corn Anglès:
Sr. V. Montoliu; Clarinets: Srs. J. Vives i P. Molgosa; Fagots:
Srs. A. Goxens i F. Espauella; Trompa: Sr. B. Anglada.

FLORENT SCHMITT Dyonisiaques, poema simfònic (2)

.III.

P. HINDEMITH Música de concert per a instruments de vent (3)

- I Obertura Concertant
- II Sis variacions sobre la cançó «Prinz Eugen, der edle Ritter»
- III Marxa

(Primera audició)

ANTONI NICOLAU Himne al·legòric, per a orgue i orquestra de vent
Orgue: Sr. Joan Suñé Sintes.

(1) Publicada per «Universal-Edition» de Viena.

(2) Publicat per «Durand & Fils» de París.

(3) Publicada per «B. Schott's Sohne» de Mainz a/Main.

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

Dimecres, 11 de maig de 1932, a les deu del vespre

Exclusivament per als socis

ASSOCIACIÓ DE MÚSICA "DA CAMERA" DE BARCELONA

DE LA "LLIGA D'ASSOCIACIONS DE MÚSICA"

CURS 19. : 1931-32

CONCERT DESÈ

11 MAIG 1932

Notes al Programa

BANDA MUNICIPAL DE BARCELONA

Qui no ha estat encisat per l'immensa i profunda harmonia sonora que és la nostra Banda Municipal, posada en mans del mestre — mestre per excel·lència — Joan Lamote de Grignon? Es curiós remarcar com les nostres institucions capdals de música — Orfeó Català, Orquestra Pau Casals, Banda Municipal — afinen amb delicadeses de refinament senyorial, les llurs expressions sonores, però matitzant-les infinitament, amb un sentit tan depurat que cap detall no queda sense el seu relleu adequat.

Diriem que el nostre to és de mitja veu — les tres glorioses institucions esmentades coincideixen en aquest punt — tendint a fer de l'expressió musical, no una grandiositat aclaparant, sinó una confiança amorosa, suau, acariciant.

La música esdevé així més humana i ens parla un llenguatge viu i directe que es lliga a nosaltres i al nostre esperit amb un encís perdurable.

L'«Associació de Música da Camera» se sent molt honorada d'haver pogut confiar el programa d'avui a aquesta meritíssima institució, que tant alt posa el prestigi artístic de la nostra ciutat, i de veure al seu davant la figura eminent del mestre Lamote de Grignon.

EFEMÈRIDES: 1888. — Fundació de la Banda Municipal, per iniciativa de Rius i Tauler, en ocasió de la primera Exposició Internacional. Director: Josep Rodoreda. Excel·lent orientació artística, des del primer moment. Grans èxits a Barcelona, que culminen en els concerts donats a França.

1896. — Dimissió del mestre Rodoreda. Es substituït per Celestí Sadurní.

1898. — Concerts a Bezièrs (França).

1899. — Concerts a Madrid. L'exemple de la nostra Banda és un estimul tan gran que fa decidir la creació de la Banda Municipal madrilenya.

1910. — Mor el mestre Sadurní.

1910-1914. — Situació d'interinitat en la direcció de la Banda. Lluita èpica sostinguda per tots els elements de significació catalana per a fer prevaler el nomenament del mestre Lamote. Mentrestant, tan la composició de la Banda, com les seves interpretacions, han baixat extraordinàriament de categoria.

1915. — Per clam unànim de la Barcelona viva, és nomenat director el mestre Joan Lamote de Grignon i comença desseguida la gran etapa gloriosa de la Banda.

1919. — El mestre Lamote presenta la Banda totalment reorganitzada en tres concerts memorables al Palau de la Música Catalana, Teatre del Liceu i Plaça de Sant Jaume.

1925. — Ricard Strauss dirigeix en un dels concerts «Mort i Transfiguració» en mig d'ovacions delirants del públic, entusiasmat d'aquest gest de consagració de la Banda per una de les personalitats de més alta categoria dels nostres dies.

1925-26. — Concerts a Mallorca i Bilbao.

1927. — Concerts a Frankfurt (Exposició Internacional), Wiesbaden, Stuttgart, Ginebra i Lyon.

1931. — Concert a Madrid (Monumental Cinema), obres de Wagner, Respighi i Albéniz-Lamote de Grignon. L'actuació de la Banda Municipal de Barcelona produï una impressió extraordinària.

W. A. MOZART: Serenada

Mozart escriví una considerable quantitat de "Serenades". La que avui s'executa porta el núm. 8, i fou composta per a tretze instruments de vent, entre els quals són de notar dos *corni de bassetto*, instruments de fusta avui en desuetud, però que tenen llur equivalent en els *clarinets contralts*. És una obra plenament mozartiana, en la qual l'autor de «Don Giovanni» aboca pròdigament la seva gràcia i la seva meravellosa inspiració. És sorprenent que una obra de tanta bellesa no hagi estat objecte d'una major divulgació.

RICARD STRAUSS: Serenada, op. 7

Pertany a la primera època de la producció del seu autor.

Consta d'un sol moviment, "Andante", i amb desenrotllament en forma de variacions, en les quals tant l'element temàtic principal com el simplement ornamental és sempre i essencialment de gran valor melòdic.

La "Serenada" fou composta per a tretze instruments de vent i s'executa exactament seguint la distribució sonora de la partitura original.

FLORENT SCHMITT: Lied & Scherzo

Comprèn una Introducció, inicialment lenta, però amb freqüents alternatives de moviment més animat. Durant aquesta introducció la trompa principal va preparant el tema del "Lied", en tant que els instruments aguts puntillen graciosos dibuixos en ritmes insistents, que seran utilitzats durant el "Scherzo".

En començar el "Lied", es manté el moviment lent; el compositor confia la melodia a la trompa solista i successivament la glossen els altres instruments. Després, a poc a poc la figuració va animant-se i comença el "Scherzo" durant el qual tots els instruments es passen de l'un a l'altre el tema en dibuixos ornamentals delicats. Després es reprèn el tema del "Lied" conjuntament amb els puntillats de la introducció: un «fort» sobtat talla el "Scherzo" i des d'aquest punt torna la calma del temps inicial, que continua fins a l'acabament de l'obra.

FLORENT SCHMITT: Dyonisiaques

El compositor descriu el frenesi, el goig gairebé tràgic de tot un poble dansant esbojarrat.

Una primera part, lenta, en la qual alguns temes incidentals formen contrast amb la dansa propiament dita, resumeix les idees principals, que assoliran plena expansió dins del moviment viu.

Vers la fi de la dansa, s'inicia una breu reaparició de la introducció, seguida d'una *stretta* cada cop més precipitada, en la qual l'orgia arriba al paroxisme.

Aquesta obra constitueix un bell exemple de composició *per a orquestra de vent*. Florent Schmitt va escriure-la en 1914 per a la Guàrdia Republicana, de París, i fou interpretada per primera vegada per aquesta famosa agrupació, en 1925.

PAUL HINDEMITH (Dels programes d'Audicions Íntimes)

La jove escola alemanya compta amb un valor d'alta categoria en la persona de Paul Hindemith. Aquest compositor de trenta sis anys, que la crítica no fa gaire mirava encara com l'enfant terrible de la música moderna, és avui un dels noms de major prestigi internacional entre els de l'equip que va fer les seves primeres armes, després de la guerra, en els festivals de Donaueschingen i de Salzburg. I fins en el seu propi país ha assolit ja una consagració oficial — fa uns quants anys que dirigeix una classe de composició a la Hochschule für Musik, de Berlín — que és rar de veure atorgada a un artista tan poc acadèmic com és ell.

El catàleg de la producció de Hindemith és un document impressionant. La seva fertilitat no és menys extraordinària que la rapidesa amb què recorre les etapes d'un desenvolupament que sembla regit per una lògica impertorbable. La seva facilitat de realització toca quasi a la improvisació. Puja al Riviera-Express, a Berlín, i en passar la frontera a Ventimiglia pot declarar un opus flamant, i n'iscut en route, en un recó le compartiment de primera classe.

Virtuós finsíssim de la vio a, Hindemith domina pràcticament gairebé tots els instruments de l'orquestra; més que no pas a les classes de Bernhard Sekles o d'Arnold Mendelssohn, guanyà els seus esperons a la bateria, i als vint anys havia arribat ja al pítot de Konzertmeister de l'orquestra de l'Òpera de Francfort.

Hindemith ve, doncs, de la pràctica. I encara que hi ha més d'un tret «especulatiu» en la seva obra, en definitiva apunta sempre a la pràctica. És el més esotèric dels compositors moderns. Un detall significatiu: des dels seus començaments no ha escrit gairebé sinó *per comanda*. Les seves obres estan concebudes per a tal o qual conjunt instrumental, en tal o qual estil, en atenció a la finalitat pràctica de l'encàrrec.

Amb tot, el nord de la seva producció ha estat sempre la música «absoluta», fins i tot quan ha escrit música «aplicada», «útil» o simplement «instructiva», ja fos destinada a l'orque o al piano mecànics o a col·lectius determinats, com els cercles d'amateurs, els grups de música i cantaires de la Jugendbewegung o les mateixes classes escolars. — R. G.

Música de concert per a orquestra de vent

Tota aquesta obra, a excepció de la primera part de la "Marxa", és escrita en estil netament contrapuntístic; la imitació, el "cànon", la "fuga" hi són emprats per Hindemith amb veritable profusió, sense que aquest procediment, que a alguns podria fer témer un excés d'«academisme», hagi

donat per resultat cap cosa encarcerada: ben al contrari, ens trobem en presència d'una producció que acusa una agilitat sorprenent, personalíssima, plena d'interès i que marca una fita en el camp fins ara experimental de la música actual. — J. L. DE G.

ANTONI NICOLAU: Himne al·legòric

L'il·lustre compositor que ha tingut al seu càrrec la direcció de l'Escola Municipal de Música d'aquesta ciutat, des de l'any 189 fins al 1930, escriví aquesta obra en 1898. És una composició perfectament estructurada, en la qual no es sap quina cosa cal admirar més, si la noblesa del seu material temàtic, la riquesa de la seva harmonització o la sàvia utilització dels recursos sonors escollits pel compositor.

El mestre Nicolau va escriure aquesta obra directament per a orgue i orquestra de vent; l'admirable mestria, la justa ponderació amb les quals el compositor ha tractat la instrumentació del seu «Himne Al·legòric», la bellesa de les sonoritats que ha aconseguit plasmar en la seva partitura, fan d'aquesta un veritable tractat d'instrumentació per aquest organisme.

NOTICIARI

☉ Donem avui complerts i definitius els magnífics programes que l'«Orquesta Sinfónica» de Madrid, dirigida pel mestre Arbós, donarà exclusivament per a la nostra Associació els dies 19 i 21 d'aquest mes.

☉ Constituiran un brillant acabament de la sèrie de grans concerts donats per MÚSICA DA CAMERA en el curs 1931-32.

☉ Com a anunci d'aquests concerts, ha estat editat un artístic cartell que conté una curiosa fotografia de l'orquestra simfònica madrilenya, feta en ocasió de la seva primera vinguda a Barcelona l'any 1909. Els senyors socis que vulguin exposar-lo en un lloc visible poden sol·licitar-ne exemplars, per escrit, a les oficines de l'Associació, Via Laietana, 46, 5.ª, 3.ª

☉ El dia 31 de maig es reunirà aquesta Associació en Junta General ordinària, segons convocatòria que oportunament serà circulada als senyors socis.

AUDICIONS ÍNTIMES

☉ En els primers dies de juny tindrà efecte el darrer concert de la sèrie oficial d'AUDICIONS ÍNTIMES. Un petit conjunt, format per eminents solistes, interpretarà el següent programa, sota la direcció del mestre Eduard Toldrà:

Quartet en re. MOZART	Trio. BEETHOVEN	Quintet BRAHMS
dos violins, viola i violoncel	clarinet, violoncel i piano	dos violins, viola, violoncel i piano

SESSIONS COMPLEMENTÀRIES

☉ Diumenge, 22 de maig, a les onze del matí: Recital ISABELLE MARTÍ-COLIN, piano

PROGRAMA

I Prélude pour la virgine. O. GIBBONS	II Le ruisseau et l'oiseau A. MARQUÈS
Tic-toc-choc ou Les Mailloins. F. COUPERIN	Romànica J. BORRÀS DEL PALAU
Sonata, op. 24. C. M. WEBER	Paisatge J. SERRA
II Rondò copriccioso MENDELSSOHN	Danza de la pastora E. HALFFTER
Minuet. A. LAPORTA-ASTORI	Invitació al vals WEBER-TAUSIG
Fent camí J. PAHISA	

☉ En data no precisada encara: Recital JOAN PARRAS DEL MORAL, guitarra

PROGRAMA

I Minuet. } SOR	II Vals. GRIEG
Estudi. } SOR	Fandanguillo MORENO TORROBA
Allegro i final. } SOR	Estudi. TARRAGA
II Préludi. PARRAS DEL MORAL	Bocetos andaluces PARRAS DEL MORAL

☉ Queda també pendent de data el concert confiat a les artistes Rosa Mas, violi; Carme Aznar de Bas, piano, i Roser Mas, piano, que hagué de suspendre's el dia 1.º de maig, i que serà donat amb el mateix programa.

Sessions vinents

DOS CONCERTS, ÚNICS A BARCELONA,
ORQUESTA SINFÓNICA DE MADRID

Director : Mestre E. FERNÁNDEZ ARBÓS

Dijous, 19 de maig

PROGRAMA

I

Sarabande, Gigue i Badinerie . . . CORELLI
per a instruments de corda

Passacaglia BACH-RESPIGHI

Les aventures de Till Eulenspiegel. R. STRAUSS
poema simfònic

II

Concert en *la major* MOZART
per a clarinet i orquestra

Solista : JULIAN MENÉNDEZ

III

La Sega ZAMACOIS
quadre simfònic

El cant del rossinyol STRAWINSKY
poema simfònic

Navarra. ALBÉNIZ-ARBÓS

Dissabte, 21 de maig

Amb la cooperació de MERCÈ PLANTADA, sopran, i del
mestre compositor GUSTAVO PITTALUGA

PROGRAMA

I

Els Mestres Cantaires WAGNER
preludi

Ibèria DEBUSSY

Fundició d'acer MOSSOLOV
música de màquines

Primera audició

II

Vuitena simfonia BEETHOVEN

III

La Romeria de los Cornudos . . . G. PITTALUGA

Primera audició de l'obra completa

Solista : MERCÈ PLANTADA

Direcció : L'Autor

Dafnis i Cloè. RAVEL
segona suite

EXCLUSIVAMENT PER ALS SOCIS DE LA
ASSOCIACIÓ DE MÚSICA "DA CAMERA"

Detalls i inscripcions : Via Laietana, 46, 5.ª, 3.ª - Telèfon 17298

ASSOCIACIÓ DE MÚSICA "DA CAMERA" DE BARCELONA

DE LA "LLIGA D'ASSOCIACIONS DE MÚSICA"

CURS 19. : 1931-32

CONCERT DESÈ

11 MAIG 1932

Notes al Programa

BANDA MUNICIPAL DE BARCELONA

Qui no ha estat encisat per l'immensa i profunda harmonia sonora que és la nostra Banda Municipal, posada en mans del mestre — mestre per excel·lència — Joan Lamote de Grignon? Es curiós remarcar com les nostres institucions capdals de música — Orfeó Català, Orquestra Pau Casals, Banda Municipal — afinen amb delicadeses de refinament senyorial, les llurs expressions sonores, però matitzant-les infinitament, amb un sentit tan depurat que cap detall no queda sense el seu relleu adequat.

Diriem que el nostre to és de mitja veu — les tres glorioses institucions esmentades coincideixen en aquest punt — tendint a fer de l'expressió musical, no una grandiositat aclaparant, sinó una confidència amorosa, suau, acaricianta.

La música esdevé així més humana i ens parla un llenguatge viu i directe que es lliga a nosaltres i al nostre esperit amb un encís perdurable.

L'«Associació de Música da Camera» se sent molt honorada d'haver pogut confiar el programa d'avui a aquesta meritíssima institució, que tant alt posa el prestigi artístic de la nostra ciutat, i de veure al seu davant la figura eminent del mestre Lamote de Grignon.

EFEMÈRIDES: 1888. — Fundació de la Banda Municipal, per iniciativa de Rius i Tauler, en ocasió de la primera Exposició Internacional. Director: Josep Rodoreda. Excel·lent orientació artística, des del primer moment. Grans èxits a Barcelona, que culminen en els concerts donats a França.

1896. — Dimissió del mestre Rodoreda. Es substituït per Celestí Sadurní.

1898. — Concerts a Bezièrs (França).

1899. — Concerts a Madrid. L'exemple de la nostra Banda és un estimul tan gran que fa decidir la creació de la Banda Municipal madrilenya.

1910. — Mor el mestre Sadurní.

1910-1914. — Situació d'interinitat en la direcció de la Banda. Lluita èpica sostinguda per tots els elements de significació catalana per a fer prevaler el nomenament del mestre Lamote. Mentrestant, tan la composició de la Banda, com les seves interpretacions, han baixat extraordinàriament de categoria.

1915. — Per clam unànim de la Barcelona viva, és nomenat director el mestre Joan Lamote de Grignon i comença desseguida la gran etapa gloriosa de la Banda.

1919. — El mestre Lamote presenta la Banda totalment reorganitzada en tres concerts memorables al Palau de la Música Catalana, Teatre del Liceu i Plaça de Sant Jaume.

1925. — Ricard Strauss dirigeix en un dels concerts «Mort i Transfiguració» en mig d'ovacions delirants del públic, entusiasmat d'aquest gest de consagració de la Banda per una de les personalitats de més alta categoria dels nostres dies.

1925-26. — Concerts a Mallorca i Bilbao.

1927. — Concerts a Frankfurt (Exposició Internacional), Wiesbaden, Stuttgart, Ginebra i Lyon.

1931. — Concert a Madrid (Monumental Cinema), obres de Wagner, Respighi i Albéniz-Lamote de Grignon. L'actuació de la Banda Municipal de Barcelona produï una impressió extraordinària.

W. A. MOZART: Serenada

Mozart escriví una considerable quantitat de "Serenades". La que avui s'executa porta el núm. 8, i fou composta per a tretze instruments de vent, entre els quals són de notar dos corni de bassetto, instruments de fusta avui en desuetud, però que tenen llur equivalent en els clarinets contralts. És una obra plenament mozartiana, en la qual l'autor de «Don Giovanni» aboca pròdigament la seva gràcia i la seva meravellosa inspiració. És sorprenent que una obra de tanta bellesa no hagi estat objecte d'una major divulgació.

RICARD STRAUSS: Serenada, op. 7

Pertany a la primera època de la producció del seu autor.

Consta d'un sol moviment, "Andante", i amb desenrotllament en forma de variacions, en les quals tant l'element temàtic principal com el simplement ornamental és sempre i essencialment de gran valor melòdic.

La "Serenada" fou composta per a tretze instruments de vent i s'executa exactament seguint la distribució sonora de la partitura original.

FLORENT SCHMITT: Lied & Scherzo

Comprèn una Introducció, inicialment lenta, però amb freqüents alternatives de moviment més animat. Durant aquesta introducció la trompa principal va preparant el tema del "Lied", en tant que els instruments aguts puntillen graciosos dibuixos en ritmes insistents, que seran utilitzats durant el "Scherzo".

En començar el "Lied", es manté el moviment lent; el compositor confia la melodia a la trompa solista i successivament la glossen els altres instruments. Després, a poc a poc la figuració va animant-se i comença el "Scherzo" durant el qual tots els instruments es passen de l'un a l'altre el tema en dibuixos ornamentals delicats. Després es reprèn el tema del "Lied" conjuntament amb els puntillats de la introducció: un «fort» sobtat talla el "Scherzo" i des d'aquest punt torna la calma del temps inicial, que continua fins a l'acabament de l'obra.

FLORENT SCHMITT: Dyonisiaques

El compositor descriu el frenesi, el goig gairebé tràgic de tot un poble dansant esbojarrat.

Una primera part, lenta, en la qual alguns temes incidentals formen contrast amb la dansa propiament dita, resumeix les idees principals, que assoliran plena expansió dins del moviment viu.

Vers la fi de la dansa, s'inicia una breu reaparició de la introducció, seguida d'una *stretta* cada cop més precipitada, en la qual l'orgue arriba al paroxisme.

Aquesta obra constitueix un bell exemple de composició per a orquestra de vent. Florent Schmitt va escriure-la en 1914 per a la Guàrdia Republicana, de París, i fou interpretada per primera vegada per aquesta famosa agrupació, en 1925.

PAUL HINDEMITH (Dels programes d'Audicions Íntimes)

La jove escola alemanya compta amb un valor d'alta categoria en la persona de Paul Hindemith. Aquest compositor de trenta sis anys, que la crítica no fa gaire mirava encara com l'enfant terrible de la música moderna, és avui un dels noms de major prestigi internacional entre els de l'equip que va fer les seves primeres armes, després de la guerra, en els festivals de Donaueschingen i de Salzburg. I fins en el seu propi país ha assolit ja una consagració oficial — fa uns quants anys que dirigeix una classe de composició a la Hochschule für Musik, de Berlín — que és rar de veure atorgada a un artista tan poc acadèmic com és ell.

El catàleg de la producció de Hindemith és un document impressionant. La seva fertilitat no és menys extraordinària que la rapidesa amb què recorre les etapes d'un desenvolupament que sembla regit per una lògica impertorbable. La seva facilitat de realització toca quasi a la improvisació. Puja al *Riviera-Express*, a Berlín, i en passar la frontera a Ventimiglia pot declarar un opus flamant, i n'iscut en route, en un recó, el compartiment de primera classe.

Virtuós finsíssim de la vioa, Hindemith domina pràcticament gairebé tots els instruments de l'orquestra; més que no pas a les classes de Bernhard Sekles o d'Arnold Mendelssohn, guanya els seus esperons a la bateria, i als vint anys havia arribat ja al pítot de Konzermeister de l'orquestra de l'Òpera de Francfort.

Hindemith ve, doncs, de la pràctica. I encara que hi ha més d'un tret «especulatiu» en la seva obra, en definitiva apunta sempre a la pràctica. És el menys esotèric dels compositors moderns. Un detall significatiu: des dels seus començaments no ha escrit gairebé sinó per comanda. Les seves obres estan concebudes per a tal o qual conjunt instrumental, en tal o qual estil, en atenció a la finalitat pràctica de l'encàrrec.

Amb tot, el nord de la seva producció ha estat sempre la música «absoluta», fins i tot quan ha escrit música «aplicada», «útil» o simplement «instructiva», ja fos destinada a l'orquestra o al piano mecànics o a col·lectivitats determinades, com els cercles d'amateurs, els grups de música i cantaires de la Jugendbewegung o les mateixes classes escolars. — R. G.

Música de concert per a orquestra de vent

Tota aquesta obra, a excepció de la primera part de la "Marxa", és escrita en estil netament contrapuntístic; la imitació, el "canon", la "fuga" hi són emprats per Hindemith amb veritable profusió, sense que aquest procediment, que a alguns podria fer témer un excés d'«academisme», hagi

donat per resultat cap cosa encarcerada: ben al contrari, ens trobem en presència d'una producció que acusa una agilitat sorprenent, personalíssima, plena d'interès i que marca una fita en el camp fins ara experimental de la música actual. — J. L. DE G.

ANTONI NICOLAU: Himne al·legòric

L'il·lustre compositor que ha tingut al seu càrrec la direcció de l'Escola Municipal de Música d'aquesta ciutat, des de l'any 1890 fins al 1930, escriví aquesta obra en 1898. És una composició perfectament estructurada, en la qual no es sap quina cosa cal admirar més, si la noblesa del seu material temàtic, la riquesa de la seva harmonització o la sàvia utilització dels recursos sonors escollits pel compositor.

El mestre Nicolau va escriure aquesta obra directament per a orgue i orquestra de vent; l'admirable mestria, la justa ponderació amb les quals el compositor ha tractat la instrumentació del seu «Himne Al·legòric», la bellesa de les sonoritats que ha aconseguit plasmar en la seva partitura, fan d'aquesta un veritable tractat d'instrumentació per aquest organisme.

NOTICIARI

☉ Donem avui complerts i definitius els magnífics programes que l'«Orquestra Sinfónica» de Madrid, dirigida pel mestre Arbós, donarà exclusivament per a la nostra Associació els dies 19 i 21 d'aquest mes.

☉ Constituiran un brillant acabament de la sèrie de grans concerts donats per MÚSICA DA CAMERA en el curs 1931-32.

☉ Com a anunci d'aquests concerts, ha estat editat un artístic cartell que conté una curiosa fotografia de l'orquestra simfònica madrilenya, feta en ocasió de la seva primera vinguda a Barcelona l'any 1909. Els senyors socis que vulguin exposar-lo en un lloc visible poden sol·licitar-ne exemplars, per escrit, a les oficines de l'Associació, Via Laietana, 46, 5.ª, 3.ª

☉ El dia 31 de maig es reunirà aquesta Associació en Junta General ordinària, segons convocatòria que oportunament serà circulada als senyors socis.

AUDICIONS ÍNTIMES

☉ En els primers dies de juny tindrà efecte el darrer concert de la sèrie oficial d'AUDICIONS ÍNTIMES. Un petit conjunt, format per eminents solistes, interpretarà el següent programa, sota la direcció del mestre Eduard Toldrà:

Quartet en re. MOZART	Trio. BEETHOVEN	Quintet BRAHMS
dos violins, viola i violoncel	clarinet, violoncel i piano	dos violins, viola, violoncel i piano

SESSIONS COMPLEMENTÀRIES

☉ Diumenge, 22 de maig, a les onze del matí: Recital ISABELLE MARTÍ-COLIN, piano

PROGRAMA

☉ En data no precisada encara: Recital JOAN PARRAS DEL MORAL, guitarra

PROGRAMA

I Minuet.	} SOR	II Vals.	GRIGÒ
Estudi.		Fandanguillo	MORFNO TORROBA
Allegro i final.		Estudi.	TÁRREGA
II Preludi.	PARRAS DEL MORAL	Bocetos andaluces	PARRAS DEL MORAL

☉ Queda també pendent de data el concert confiat a les artistes Rosa Mas, violí; Carme Aznar de Bas, piano, i Roser Mas, piano, que hagué de suspendre's el dia 1.ª de maig, i que serà donat amb el mateix programa.

Sessions vinents

DOS CONCERTS, ÚNICS A BARCELONA,
ORQUESTA SINFÓNICA DE MADRID

Director : Mestre E. FERNÁNDEZ ARBÓS

Dijous, 19 de maig

PROGRAMA

I

Sarabande, Gigue i Badinerie . . . CORELLI
per a instruments de corda

Passacaglia BACH-RESPIGHI

Les aventures de Till Eulenspiegel. R. STRAUSS
poema simfònic

II

Concert en *la major* MOZART
per a clarinet i orquestra

Solista : JULIAN MENÉNDEZ

III

La Sega ZAMACOIS
quadre simfònic

El cant del rossinyol STRAWINSKY
poema simfònic

Navarra. ALBÉNIZ-ARBÓS

Dissabte, 21 de maig

Amb la cooperació de MERCÈ PLANTADA, sopran, i del
mestre compositor GUSTAVO PITTALUGA

PROGRAMA

I

Els Mestres Cantaires WAGNER
preludi

Ibèria DEBUSSY

Fundició d'acer MOSSOLOV
música de màquines

Primera audició

La Romeria de los Cornudos . . . G. PITTALUGA

Primera audició de l'obra completa

Solista : MERCÈ PLANTADA

Direcció : L'Autor

Dafnis i Cloè. RAVEL
segona suite

EXCLUSIVAMENT PER ALS SOCIS DE LA
ASSOCIACIÓ DE MÚSICA "DA CAMERA"

Detalls i inscripcions : Via Laietana, 46, 5.ª, 3.ª - Telèfon 17798